

منشأ آلودگی هوای تهران

سرپرست دبیر ستاد ملی سیاست گذاری و هماهنگی مدیریت پدیده گردوغبار اعلام کرد، منشأ آلودگی هوای تهران فعال شدن کانون های گردوغبار محلی است. بهزاد رایگانی، در گفت وگو با مهر با اشاره به وضعیت کنونی آلودگی هوای تهران گفت: «امسال طبق گزارش های ارائه شده از سوسی همکاران در سازمان هواشناسی، پنجمین سال خشکسالی متوالی کشور است و شدت خشکسالی در سال جاری نسبت به سال های گذشته بیشتر بوده و این شرایط موجب فعال شدن کانون های گردوغبار محلی شده است.» به گفته او، اگر منشأ آن عوامل انسانی مانند تردد یا مصرف مازوت بود، امکان مدیریت و کنترل آن در کوتاه مدت وجود داشت، اما علت اصلی این آلودگی ها، ذرات معلق ناشی از خاک هستند که از سطح زمین بلند می شوند. رایگانی درباره برنامه ریزی برای مقابله با این پدیده گفت: «وقتی با یک عارضه طبیعی مواجه هستیم، نمی توان آن را در کوتاه مدت با راندمان بالا کنترل کرد. به همین دلیل، ناگزیر به اجرای برنامه های بلندمدت هستیم تا بتوانیم این پدیده را به طور مؤثر مدیریت کنیم.»

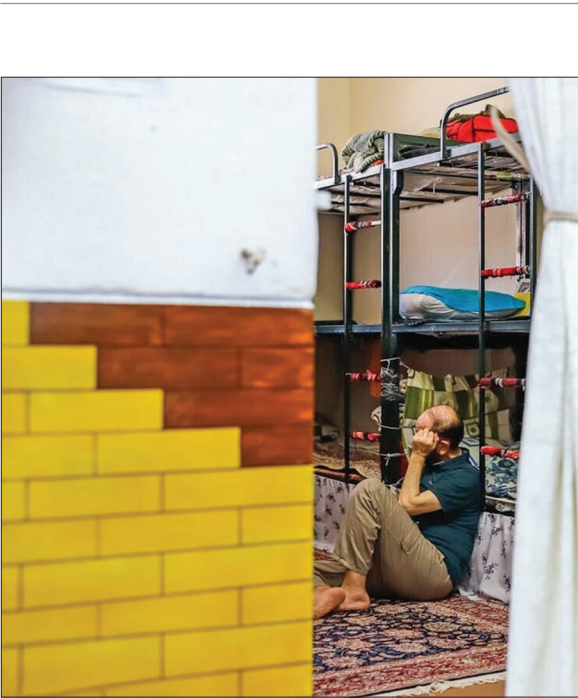
آغار رسیدگی به پرونده های حمله به اوین

معاون اول قوه قضائیه اعلام کرد، روند رسیدگی به پرونده های مربوط به عوامل داخلی احتمالی حمله به اوین آغاز شده و برخی افراد شناسایی و به دادسرا معرفی شدند. به گزارش ایسنا، حمزه خلیلی با اشاره به پیگیری حقوقی این جنایات افزود: «پیگیری خسارت ناشی از این حمله، چه در بعد مادی و چه در مورد جان باختگان، به طور جدی در دستور کار دستگاه قضایی قرار گرفته است. این موضوع، هم از طریق مجامع داخلی، هم در عرصه بین المللی در حال پیگیری است.» او در پاسخ به سوالی درباره تعداد پرونده های تشکیل شده گفت: «در حال حاضر نمی توان آمار دقیقی از تعداد پرونده ها ارائه داد، اما روند رسیدگی به موارد موجود با جدیت دنبال می شود و با عاملان داخلی بر خورد قاطع صورت خواهد گرفت.»

امکان تهاتر منازل آسیب دیده در جنگ با املاک شهرداری

رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران اعلام کرد، آن دسته از منزلی که نیاز به تخریب و نوسازی کامل دارند، می توانند با قیمت کارشناسی قبل از اصابت موشک، ملک خود را با املاک شهرداری تهاتر کنند. به گزارش ایسنا، علی نصیری به همراه وحید میرحسینی، معاون حقوق عامه و پیشگیری از وقوع جرم دادستانی کل کشور با حضور در تعدادی از منازل آسیب دیده، از روند آوبرداری بازدید کرده و در جریان مسائل و دغدغه های ساکنان قرار گرفت. این بازدید که در منطقه ۲ شهرداری تهران انجام شد، از خانه شهید دکتر تهراتچی، دانشمند هسته ای و رئیس دانشگاه آزاد اسلامی آغاز شد، سپس با بازدید از یکی از خانه های آسیب دیده در خیابان مرزداران ادامه یافت. علی نصیری در حاشیه این بازدید، در گفت وگو با ساکنان، آنان را در جریان آخرین اقدامات شهرداری قرار داد و اظهار داشت: ساکنان خانیهایی که نیاز به نوسازی دارند، می توانند چک اولیه خود را از شهرداری دریافت کرده و کار را به پیمانکار بسپارند. به گفته او: «آن دسته از منزلی که نیاز به تخریب و نوسازی کامل دارند، می توانند با قیمت کارشناسی قبل از اصابت موشک، ملک خود را با املاک شهرداری تهاتر کنند.

با هزینه خود زندانیان تهیه شده است: «برای آنها مواد غذایی ساده ای مثل تن ماهی هم در دسترس نیست؛ چون می گویند اینجا قرنطینه است و استفاده از آن خطرناک است. حتی تخم مرغ هم برای فروش وجود ندارد؛ در حالی که آنها جنگ زده اند و شرایط سختی را پشت سر گذاشته اند. کیوان مهندی می گوید در زندان برای اینکه زنان بند نسوان اوین با بندهای دیگر ارتباط نداشته باشند، از حضورشان در فضاهای عمومی مانند باشگاه و حتی راهرویی که امکان پیاده روی دارند هم جلوگیری می شود. او از برقرار بودن روال های عادی زندان، مثل ملاقات های کابینه می گوید و توضیح می دهد که این شرایط پیش از هر چیز نیازمند کسی است که بتواند تصمیم های سریع و مثبتی درباره مشکلات عمده زندانیان بگیرد؛ الان وقت روال های عادی نیست و نباید منتظر ماند تا یک شورا درباره این مسائل تصمیم گیری کند؛ چون فرصت از دست می رود: «ما به فردی در زندان و قوه قضائیه نیاز داریم که بتواند کارهای آزادی را سریع تر انجام دهد. در این مدت، خیران زیادی تماس گرفتند و تمایل داشتند که بند قرنطینه قرچک را بسازند؛ چه زندانیان به جای دیگری انتقال داده شوند و چه نشوند، اما این اجازه به ما داده نمی شود. می خواستیم برای همه اتاق ها کولر تهیه کنیم، اما خود مسئولان زندان گفتند که فقط یک اتاق کولر ندارد. در واقع موقعیت فعلی نیاز به کسی دارد که اراده اش را داشته باشد و تصمیماتی سریع بگیرد.»

بند قرنطینه زندان قرچک که حالا ۵۹ زن زندانی به آن منتقل شده اند، هنوز آشپز خانه ندارد؛ بخشی حیاتی برای تاب آوردن در شرایط بند، اما پیگیری خانواده ها و زندانیان به این پاسخ رسید: «اینجا بند قرنطینه است و نیازی به آن نیست» اما بعد از همه فشارها، قرار شده مسئولان زندان، یک گاز پیک نیکی در یکی از اتاق ها برای پخت وپز قرار دهند. مهندی می گوید، حتی این تصمیم هم خطرناک است و نمی دانیم آن را با همین شرایط اجرا می کنند یا نه؟ چون این اتاق ها هیچ تهویه ای ندارد: «چند روز در آن فضای بسته و متراکم یک سماور به اندازه قد یک انسان قرار داشت که با ملاقه باید از آن آب جوشیده برمی داشتند. هرکدام از این موقعیت ها می تواند بحران زا شود و فاجعه ای ایجاد کند. در میان این زندانیان، زنانی بالای ۶۰ و ۷۰ سال هم حضور دارند، کسانی که سلامتی آنها در معرض خطر قرار می گیرد.» او می گوید در شرایط فعلی فراهم کردن امکانات ساده ای مثل درست کردن آشپز خانه، سرویس بهداشتی و آوردن ماشین لباسشویی از اوین کار دشواری نیست و نیاز به یک دستور صریح دارد. در طول دو هفته بعد از حمله به اوین، زندانیان توانسته اند به دادیار ناظر بر زندان ها دسترسی داشته باشند و مدیرکل زندان های استان تهران هم دیداری با زندانیان تهران بزرگ داشته است.

آگهی مفقودی

برگ سبز سند کمپانی و تسلسل اسناد محضری خودروی وانت پیکان نیسان ۲۰۰۰ مدل ۱۳۶۴ شماره موتور ۰۰۰۱۶۹۴۶۱ شماره شاسی ۰۰۳۷۰۴۴ شماره پلاک ۱۷ ایران ۸۸۱ ع ۴۵ بنام خدارحم رحیم نژاد پهلوان مفقود و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

آگهی مفقودی

برگ سبز سند کمپانی و تسلسل اسناد محضری خودروی وانت پیکان ساده کار مدل ۱۳۶۴ شماره موتور ۱۵۱۶۲۱۸۳۰۵ شماره شاسی ۱۴۱۱۹۸۳۳ شماره پلاک ۸۶ ایران ۹۸۸ ع ۲۱ بنام عباس علی مهدی مفقود و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

آگهی مفقودی

برگ سبز سند کمپانی و تسلسل اسناد محضری خودروی سواری پیکان ۱۶۰۰ مدل ۱۳۷۷ شماره موتور ۱۱۱۲۷۷۱۵۰۸۳ شماره شاسی ۷۷۴۱۱۶۲۵ شماره پلاک ۹۶ ایران ۱۹۴ ع ۲۶ بنام رضا دارابی زاده مفقود و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

و از وضعیت زندان تهران بزرگ هم خبر دارد. یکی از دوستانش در همان زندان است و برایش تعریف کرده است که بعد از انتقال زندانیان اوین به تهران بزرگ، تعداد بالای جمعیت باعث شده که شب ها هم در کریبور بخوابند و صف خواب تا نزدیک سرویس بهداشتی هم ادامه داشته باشد. او می گوید زندانی ها در اتاق ها هم کف خواب شده اند و در سالن هم کتابی می خوانند.

زنان زندان قرچک از شرایط اتاق های بند قرنطینه و «اوینی ها» خبری ندارند و فکر می کنند شرایط چندان هم برایشان سخت نیست. یکی از زنان بند موادمخدر در حال مرخصی است و همسرش بیرون در زندان منتظر ایستاده است. زن نامش توی گوشی همسرش «نادر» نوشته شده، حالا آن «نادر» بند موادمخدر زنان قرچک هم می گوید که اوضاع شان «خوب» است و در در قرنطینه اند تا یک بند را برایشان خالی کنند، اما روایت خانواده ها از شرایط بند قرنطینه و آن سوسی میله ها چیز دیگری است. بعد از گذشت حدود دو هفته از زمان حمله به زندان اوین و انتقال بند نسوان به قرچک، کمی از فشارهای روز اول کاسته شده اما خانواده زندانیان منتقل شده می گویند، هنوز تغییر زیادی در شرایط بند قرنطینه ایجاد و امکانی برای آزادی آنها فراهم نشده است. در میان این خبرها، خانواده ها شنیده اند که ممکن است آنها را به کانون اصلاح و تربیت در شهر زیبا منتقل کنند.

کیوان مهندی، همسر آیتشا اسداللهی، یکی از زنان زندانی منتقل شده به زندان قرچک است و می گوید با وجود تغییراتی اندک، هنوز بهبود شرایط آنها و دسترسی به امکانات اولیه به مداخله ای فوری نیاز دارد. او می گوید که نمونه این شرایط، وضعیت خورد و خوراک است که در بند قرنطینه به شدت مشکل دارد، به ویژه برای کسانی که گیاهخوارند و رژیم غذایی متفاوتی دارند: «دو، سه روز اول فشارهای زیادی را تحمل کردیم اما بعد به واسطه خبرهایی که منتشر شد و اقداماتی که خود خانواده ها و زنان داخل بند انجام دادند، تقریباً در یک هفته گذشته کمی از فشارهای مضاعف برطرف شد اما هنوز هیچ بهبودی در شرایط نگهداری ایجاد یا اقدامی برای آزادی دوستان انجام نشده است. درخواست ما این است اگر می خواهند آنها را در همین فضا نگه دارند، آنجا را به بند تبدیل کنند و همان امکانات بند را برایشان فراهم کنند یا به کانون اصلاح و تربیت شهر زیبا منتقل شوند. اگر می خواهند آنها را در همین فضا نگه دارند، بهتر است آنجا را به بند تبدیل کنند.» در روز حمله اسرائیل به اوین، شیشه های بند زنان می شکند اما اتفاقی جدی رخ نمی دهد و آنها به هفت اتاق بند قرنطینه با حدود ۶۰ نفر جمعیت و چند بازداشتی منتقل شده اند. مهندی می گوید، تهویه اتاق ها هم مشکل دارد و ماشین های لباسشویی از اوین منتقل نشده است؛ یکی از وسایلی که

آگهی مفقودی

برگ سبز سند کمپانی و تسلسل اسناد محضری خودروی سواری پیکان ۱۶۰۰ مدل ۱۳۸۱ شماره موتور ۰۰۳۷۶۵۳۱۱۲۸۱۳۷ شماره شاسی ۰۰۸۱۴۳۸۸۵۲ شماره پلاک ۹۶ ایران ۲۱۶ ج ۹۷ بنام فاطمه بنسطامی مفقود و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

آگهی مفقودی

برگ سبز سند کمپانی و تسلسل اسناد محضری خودروی سواری پیکان ۱۶۰۰ مدل ۱۳۷۷ شماره موتور ۰۰۵۷۱۳۷۷۲۰۱۱۲ شماره شاسی ۰۰۴۷۸۳۴۷۴۰۵۰۷ شماره پلاک ۹۶ ایران ۵۹۲ ج ۶۳ بنام سید محمد آجودانی مفقود و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

آگهی مفقودی

برگ سبز سند کمپانی و تسلسل اسناد محضری خودروی سواری پیکان ۱۶۰۰ مدل ۱۳۷۷ شماره موتور ۰۰۵۷۲۷۸۱۱۲۲ شماره شاسی ۷۷۴۸۷۴۴۲ شماره پلاک ۵۹ ایران ۵۴۲ ع ۲۲ بنام خاور شهیریاری مفقود و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

زندان و بعد از اعتراض زن ها، به بند قرنطینه. زنان زندانی در قرچک، به دلیل گرما و کیفیت غذا، اعتراض زیادی داشتند و از همان روز اول، سه نفر از آنها اعتصاب غذا کردند. از آن روز، بند هشت این زندان که بند مادران و بچه هایشان است، با زندانیان قبلی قرنطینه زندگی می کنند؛ چون زندانیان اوین را به قرنطینه برده اند و باید زندانیانی را که از قبل آنجا بوده اند به بند هشت منتقل می کردند، همین هم فضا را برای آنها کم کرده است. یک منبع آگاه به «هم میهن» می گوید، وضعیت طوری است که زن زندانی باردار مجبور است روی طبقه سوم تخت بخوابد. حالا ۵۹ زن بند زنان زندان اوین در قرنطینه زندان قرچک، روزگار می گذارند و درخواست های زیادی برای گرفتن مرخصی تحویل مسئولان و پاسپا رهایی داده اند که با آنها از اوین به اینجا منتقل شده اند.

«ن» می گوید ساعت یک ربع به ۱۲ ظهر دوم تیرماه، دو تا سه بار در زندان اوین صدای انفجار آمد و لایه درونی سقف های بند زنان شروع به ریزش کرد. همه زن ها به تخت هایشان رفتند تا صدای انفجار قطع شود و بعد زندانی های مسن را به طبقه پایین بند منتقل کردند و سعی کردند تا جایی که می شود زیر میزها بنشینند. «فقط خودمان بودیم که باید به هم کمک می کردیم.» آن روز حیاط هواخوری بند هم پر از ترکش شده بود. رئیس حفاظت از بوفه بند به زندانیان خوراکی داد و نزدیک عصر، به آنها گفتند باید جابه جا شوند در حالی که صدای مردان را هم از بندهای دیگر می شنیدند که داد می زدند و می گفتند، دارند ما را منتقل می کنند. «به ما گفتند یک ساک کوچک از وسایل تان بردارید و ما هم همین کار را کردیم. بعد اعلام کردند که امشب منتقل نمی شوید و ساعت شش صبح بود که گفتند آماده باشید برای انتقال. آب و برق هم قطع شده بود و تلفن هم نداشتیم. به ما اعلام کردند که اتوبوس ها دم در هستند و اگر نیاбید، یگان می آید و می بردتان. وسایل را به اتوبوس ها منتقل کردند، با دستبند ما را به همدیگر وصل کردند و به قرچک آوردند. وقتی وارد زندان قرچک شدیم، به باشگاه زندان منتقل مان کردند و گفتند، باید بازرسی شوید. همه تخت ها به هم چسبیده بود و فضای خوبی نبود، بعد از اعتراض به قرنطینه زندان منتقل شدیم.»

زنان زندانی مثل «ن» معتقدند که زندان قرچک با زندان اوین تفاوت بسیاری دارد؛ قرنطینه تحمل این همه جمعیت را ندارد و حتی فاضلاب دستشویی یکبار بالا زد و نشت کرد به اتاق بچه ها. شش اتاق خیلی کوچک در قرنطینه هست و هواخوری خیلی کوچکی دارد. سقف تخت ها هم بسیار کوتاه است و نمی شود روی آنها بنشیني. «به ما از طرف مسئولان گفته شد، امکاناتی به ما خواهند داد که البته هنوز اوضاع هیچ تغییری نکرده است. حتی کولر ها خوب کار نمی کند و گرما خیلی آذیت می کند. غذای زندان هم کیفیت خوبی ندارد. هنوز چیزی در این باره به ما نگفته اند که به زندان برمی گردیم یا نه. اما داروها را به خوبی در دسترس مان قرار داده اند.» به نظر «ن»، «اینجا» مرگ تدریجی است. «حاضر بودیم در اوین چادر می زدیم اما به اینجا منتقل نمی شدیم.»

ظهر چهارشنبه، ۱۱ تیرماه، اولین روز ملاقات خانواده ها با زنان زندانی منتقل شده از اوین به قرچک، اولین ملاقات کابینه بعد از یک هفته بی خبری، اضطراب مداوم و تماس های کوتاه بعد از حمله به زندان. آفتاب تیرماه انگار روی قرچک تندتر می تابد. سالن ملاقات زندان زنان قرچک خلوت است و تا قبل از ظهر، خانواده زنان بند نسوان اوین خودشان را برای ملاقات رسانده اند. راه رسیدن به میدان نماز قرچک و بعد پیچیدن به سمت تابلوی ندامتگاه زنان، طولانی است و تعداد خانواده ها کمتر از سالن های ملاقات اوین است. ۵۹ زن زندانی و چند بازداشتی بعد از حمله به زندان، به بند قرنطینه قرچک منتقل شدند؛ هفت اتاق کوچک بدون امکانات برای کسانی که در میان شان زنانی بالای ۶۰ تا ۷۰ سال هم حضور دارند. حیاط روبه روی سالن ملاقات و آلایچک کنار آن خلوت است و نرسیده به ظهر، دیگر خبری از خانواده زندانیان اوین نیست و فقط خانواده چند نفر از زنان بندهای مختلف قرچک، منتظر آزادی و مرخصی زندانیان خودشان اند؛ مثل همسر و فرزندان یکی از زندانیان بند مالی که بعد از یک هفته با مرخصی او موافقت شده و قرار است تا ساعت یک او را ببینند. تماس های مداوم مادر داخل زندان تمام نمی شود و فقط منتظرند انتظار شش ساعته برای مرخص شدن او تمام شود. بعد از انتقال بند زنان اوین به قرچک، او از وضعیت زندان به فرزندانش خبر داده و گفته است: «کمی شلوع شده و به اوینی ها بند جداگانه داده اند و راهی برای ارتباط زندانیان قرچک و آنها وجود ندارد.» حالا آنها می گویند، مسئولان زندان در این روزها با درخواست های مرخصی راحت تر موافقت می کنند. زن جوان دیگری زندانی سالن ۴ بند سرقتهای قرچک است، به خیال اینکه مرخصی اش تمام شده، آمده است به زندان برگردد اما جواب شنیده است که «۳۱ تیرماه برگرد». بیرون در زندان منتظر ایستاده تا خانواده اش از راه برسند و راه طولانی قرچک تا خانه را دوباره طی کند. نگران است دوباره برایش غیبت برزند، می گوید: «قبلاً خیلی سخت مرخصی می دادند، این بار تا برگه ام را نوشتم، شورا نشده، تایید کردند.» برگه اش را ۲۷۱ خردادماه تحویل داد و ۲۹ خردادماه صدایش کرده بودند، همان روزهای اول جنگ. «الان به خاطر اوینی ها کمی شلوع شده و برای همین مرخصی ها را تمدید می کنند. ۱۴ روز خودشان مرخصی داده بودند و الان هم تا ۳۱ تیرماه تمدید کرده اند. گفتم غیبت نزدیک؟ گفت نه، خودشان دستور داده اند.» جمعه ۱۳ تیرماه، غلامعلی محمدی، رئیس سازمان زندان ها از زندان تهران بزرگ بازدید کرده و گفته بود: «در ایام اخیر، زمینه استفاده از مرخصی، تمدید آن، بهره مندی از کمک های ستاد دیه و سایر تسهیلات قانونی برای آزادی زندانیان واجد شرایط فراهم شده است.»

مرد دیگری در سالن ملاقات منتظر آزاد شدن یک زندانی است